

fælde, som ikke kunne præciseres, er der dog andre, som kunne det, og dette gjælder navnlig om dem, der angaaer Mandstabet almindelige Pligter. Jeg vil ikke bebyrde Thingets Medlemmer med at oplæse disse Bestemmelser; i de 6 til 7 Uger, der ere hængaaede siden Sagens forrige Behandling, have de vel ogsaa sat sig ind deri. — Den Deel af Endringsforslaget, der angaaer Styrmandene, maa vistnok anses for hensigtsmæssig; jeg vil ikke sige, at det just skulde være saa meget vigtigt, om disse Bestemmelser staae der, thi i de fleste Tilfælde veed jo saavel Styrmand som Skipper efter Skif og Brug, hvad der skal stee, men det er for at undgaae al mulig Ubisthed, at jeg har foreslaaet dem. I andet Stykke af Lovforslagets § 1 hedder det: „Samme Lydighed skyldes ikke blot den, som i Skipperens Fraværelse eller Sygdom i Gæt og Alt indtræder i dennes Sted, men ogsaa den, hvem et særligt Hverv eller en særskilt Commando er overdraget, indenfor Grændserne af den ham derved tillagte Myndighed.“ Der gjøres her en Adskillelse imellem Skipperen som Befalende og andre Befalingsmænd. Ved at omtale, som jeg har gjort i dette Endringsforslag, Forskjellen mellem Styrmanden og de øvrige af Skibsfolkets, er der derved blevet udtalt, at der er andre Befalingsmænd ombord, som Mandstabet uvægerligt skal være forpligtet til at adlyde; der er nemlig enkelte Tilfælde udenfor de almindelige, hvor Skipperen eller Styrmanden kunne indsætte en midlertidig Befalingsmand og navnlig en ældre Matros, f. Ex. naar et Fartøj sendes iland enten for at hente Noget eller for at faae et Arbejde udført; i saadanne Tilfælde maa det være af Vigtighed, at den Mand, som man har givet Befalingen, og som altsaa ogsaa har Ansvaret, tillige har den nødvendige Myndighed. Derfor har jeg ønsket det Par Ord tilføiede, at den samme Lydighed skyldes ikke blot Skipperen, men ogsaa „Styrmand og Baadsmand“. Hvad Paragraphens sidste Sætning angaaer, „denne Pligt paahviler ogsaa de underordnede Befalingsmænd i deres Forhold til de dem Overordnede og navnlig til selve Skipperen“, saa er det en nødvendig Følge af, hvad der staaer i den første Deel af Endringsfor-

slaget, at denne Sætning maa bortfalde. Derimod er det nødvendigt, at der kommer til at staae, at Enhver er ansvarlig for det ham betroede Gode. Der bliver ved mange Leiligheder betroet Mandstabet Gode, saasom Reeb, Tougværk og Inventarium til Arbejdets Udførelse; i saa Fald maae Skipperen, Styrmanden og Baadsmanden have Noget at holde sig til, og dette maa være den Mand, der har modtaget det. Det følger af sig selv, at skulde det være saa, hvad der ofte indtræffer, at Ingen veed at gjøre Regnskab for saadanne Sager, saa vil vedkommende Befalingsmand ved de Ord, der da staae i Loven, have et Middel til at fremtvinge, at den Paagjældende gjør Regnskab derfor. — Endringsforslaget under Nr. 5 er kun en Redactionsforandring; det gaaer ud paa at sætte Ordet „Myndighed“ istedetfor „Commando“, og er begrundet deri, at „Myndighed“ er et mere dansk Ord. Det samme gjælder om Endringsforslaget under Nr. 9. — Endringsforslaget under Nr. 6 til § 2 gaaer ud paa, at den sidste Sætning i Paragraphen skal gaae ud og istedetfor sættes: „al Banden, Skjældsord og legemlig Revfelse er forbudt“. Det kan synes forunderligt, at jeg har villet stille Forslag om et saadant Forbud imod Banden og Skjældsord, men jeg kan forsikre de ærede Medlemmer, at det ingen Behagelighed er at blive bandet og udfjældt af sine Foresatte; jeg har selv haft Leilighed til at søle det, og jeg veed, at ved mange Leiligheder bliver der brugt meget uhyggelige Udtryk af de Foresatte, hvilket bidrager til, at istedetfor at opdrage Ungdommen til det Gode, gjør man den raa, medens dog hele vor Tid gaaer fremad i Civilisation. Det synes mig derfor, at naar vi med et Par Ord i en Lov kunde forhindre denne Ufki og Uvane, især da Vedkommende ikke selv kan tage til Gjenmæle paa samme Maade, saa vilde det være meget heldigt, om det skete. — Hvad Endringsforslagene under Nr. 7, 8 og 10 angaaer, som jeg har stillet i Forening med andre Medlemmer, da vil jeg overlade til disse at motivere dem; jeg skal herom kun udtale, at jeg i det Hele slutter mig til dem. — Ved de forffjellige under § 5 nævnte Disciplinairstraffe for Forseelser har jeg troet selvstændig at maatte stille